

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/20/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619200549
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2619200549.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Martina Valentová a Mgr. Lucia Mizerová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: 1. S. G., nar. XX.X.XXXX, 2. W. G., nar. X.XX.XXXX, obaja adresa ako matka, v konaní zastúpené procesným opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, deti rodičov - matky: L. P., nar. XX.XX.XXXX, adresa J. XXX a otca: S. G., nar. XX.X.XXXX, adresa J., (adresa na doručovanie: O., B..V., X B. I.), o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 11P/14/2019-86 zo dňa 15.10.2019, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vyhovel návrhu matky na zvýšenie výživného na obe maloleté deti, keď vo výroku rozhodol nasledovne:

I. Súd zvyšuje vyživovaciu povinnosť otca tak, že tento je povinný prispievať na výživu maloletých detí zvýšenou sumou, a to na maloletého S. zo sumy 50 € mesačne na sumu 120,- € mesačne a na maloletú W. zo sumy 50 € mesačne na sumu 120,- € mesačne, splatnou vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku.

II. Týmto súd mení rozsudok OS Senica č. k. 11P/29/2013-43 zo dňa 7.8.2013 v časti výživného otca na maloleté deti.

III. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Pri rozhodovaní prvoinštančný súd vychádzal zo skutočného stavu veci ako ho zistil z vykonaného dokazovania, že maloleté deti sú narodené mimo manželstva ich rodičov. Naposledy bolo výživné na mal. deti upravované rozsudkom OS Senica č. k. 11 P /29/2013-43 zo dňa 7.8.20136, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.9.2013. Týmto rozsudkom súd zveril mal. deti do osobnej starostlivosti matke a otcovi uložil povinnosť prispievať na ich výživu 50 € mesačne na každé. V čase tejto úpravy výživného sa súdu nepodarilo zistiť skutočný príjem otca, lebo sa zdržiaval na neznámom mieste, pričom skonštatoval, že iné vyživovacie povinnosti nemal. Matka detí mala priemerný mesačný príjem v sume 247,71 € netto. Bývala s deťmi v domácnosti svojich rodičov, ktorým prispievala na spoločnú domácnosť sumou 100 - 150,- € mesačne, iné vyživovacie povinnosti nemala. Obe maloleté deti navštevovali materskú školu.

3. Výsluchom matky a písomným vyjadrením otca mal súd preukázané, že otec dieťaťa cca posledné 4 roky platí na deti dobrovoľne vyššie výživné a to v sume po 70 € na každé dieťa. Otec býva a pracuje v Írsku spolu s družkou a dvomi deťmi pochádzajúcimi z tohto pomeru. Podľa jeho vyjadrenia a dokladov,

ktoré zaslal, príjem do rodiny majú spolu v sume 2.600 € netto (z toho jeho príjem v práci v sume 1.680 € mesačne, sociálne dávky družky v sume 464 € a doplatok do životného minima pre rodinu v sume 176 € mesačne. Ďalej poberajú rodinné prídavky v sume 280 € mesačne. Platia mesačne podnájom 1.075 €, internet 69 €, smetie 25 €, poistenie na auto 69 €, každé dva mesiace elektrikú v sume 120 € a ročné platby ako poplatok za TV 160 €, STK auto 50 € a vyhriatie domu 265 €. Matka detí je toho času zamestnaná, jej príjem je 848,43 €, poberá rodinné prídavky na tri deti v sume po 24,34 € mesačne na každé dieťa. Zo správy od Sociálnej poisťovne, pobočka Senica, súd zistil, že ani jeden z rodičov za posledných 12. mesiacov nepoberal dávky vyplácané Sociálnou poisťovňou.

4. Súd prvej inštancie zo zisteného skutkového stavu veci vyvodil záver, že v zmysle § 78 ods.1 Zákona o rodine prišlo k podstatným zmenám pomerov odôvodňujúcim zmenu predchádzajúceho rozhodnutia o výške výživného pre maloleté deti. Od posledného rozhodovania o výživnom jednak uplynula doba vyše šesť rokov a jednak obe mal deti narástli, obe začali navštevovať 2.stupeň ZŠ, čím sú dané zvýšené náklady vo všetkých oblastiach života detí ako je škola, strava a oblečenie. Súd vychádzal z úvahy, že otec sa o deti vôbec nezaujíma, nepodieľa sa teda na ich výchove. Je pravdou, že posledné 4 roky platí na obe deti vyššie výživné ako mu naposledy určil súd a to po 70 € na každé dieťa. Napriek tejto skutočnosti má súd za to, že ani táto suma nezodpovedá momentálne možnostiam a schopnostiam rodičov, najmä otca a ani veku a potrebám maloletých detí. Nad rámec bežného výživného sa nijakým spôsobom nepodieľa ani na ich výžive, nekupuje im žiadne darčeky, oblečenie ani školské potreby. Pri poslednej úprave výživného bol otec nezvestný, nebol zistený jeho skutočný príjem, nemal inú vyživovaciu povinnosť. Toho času je otec riadne zamestnaný, žije a pracuje v Írsku, má ďalšie dve vyživovacie povinnosti. Súd zohľadnil sociálne a majetkové pomery otca dieťaťa a mal za to, že je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživné vo výške po 120 € na každé dieťa.

5. Životné minimum na jedno nezaopatrené dieťa je zákonným opatrením č. 183/2019 Z. z., určené sumou 95,96 € mesačne, pričom aspoň túto sumu, by malo mať každé dieťa mesačne k dispozícii od oboch rodičov, aby mohli byť uspokojené jeho základne životné potreby. Matka má tiež povinnosť adekvátnou čiastkou svojmu príjmu podieľať sa na výživnom na deti, pričom vzhľadom na výšku jej príjmu a počet vyživovacích povinností je to suma, ktorá zodpovedá výške 25 % z jej príjmu na všetky tri deti. Po zaplatení výživného zo strany oboch rodičov budú mať mal. deti mesačne k dispozícii sumu ktorá postačí na pokrytie ich životných potrieb, podporným zdrojom výživy sú aj rodinné prídavky.

6. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, mal súd prvej inštancie za to, že výživné 120 € mesačne na každé dieťa, ktorú žiadala v návrhu matka, je primerané a zodpovedá ako možnostiam a schopnostiam rodičov, najmä otca, tak aj odôvodneným potrebám a veku detí, pričom dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov a výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Matka v návrhu neuviedla odkedy žiada výživné zvýšiť a preto jej súd zvýšil výživné až od právoplatnosti rozsudku. Vzhľadom na túto skutočnosť otcovi nevznikol nedoplatok na bežnom výživnom, je povinný platiť vyššie výživné až nasledujúci mesiac od právoplatnosti rozsudku.

7. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, lebo toto konanie je oslobodené od platenia súdnych poplatkov a preto im žiadne trovy konania nevznikli.

8. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletých, v ktorom uviedol, že posielal súdu kópiu pracovnej zmluvy na polovičný úväzok, keď do týždňa pracuje 16,5 hodiny. Od štátu poberajú týždenne 41,- Eur, pretože nespĺňajú sociálne minimum pre štvorčlennú rodinu v Írsku. Minimálne trikrát oboznamoval matku maloletých, že má nárok na poberanie rodinných prídavkov z Írska, čo je mesačne na jedno dieťa 140,- Eur, čo matka za každý odmietla.

9. Matka, ani procesný opatrovník maloletých detí odvolanie proti doručenému rozsudku nepodali.

10. Procesný opatrovník k doručenému odvolaniu otca vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že súhlasí s napadnutým rozsudkom, keďže zvýšenie výživného pre maloleté deti je dôvodné, keď naposledy bolo upravované v roku 2013.

11. Otec maloletých k vyjadreniu ÚPSVaR Senica uviedol, že trvá na svojom odvolaní proti rozsudku.

12. Matka maloletých vo svojom písomnom vyjadrení k doručenému odvolaniu otca uviedla, že nakoľko sa otec maloletých odvolal proti zvýšeniu, nútiť ho nemôže. Rodinné (prídavky) z Írska brať nechce, lebo ona žije na Slovensku. Takže súhlasí s tým, aby suma bola 70,- Eur na S. a 70,- Eur na W..

13. V nasledujúcom podaní otec maloletých uviedol, že súhlasí s návrhom ich matky, aby suma zostala 70,- Eur na maloletého S. a 70,- Eur na maloletú W.. Pripojil tiež vyjadrenie matky k jeho odvolaniu, ku ktorému dopísal, že súhlasí s návrhom matky (na výživné na každé z detí 70,- Eur mesačne).

14. Ďalšie podania v priebehu odvolacieho konania účastníci do spisu nedoručili.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ podľa obsahu použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), g) CSP v spojení s § 62 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku - ďalej CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu otca nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 CSP.

16. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý v danom prípade nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a naplnené skutkové okolnosti pre zvýšenie výživného otca na maloleté deti v rozsahu, ako k nemu došlo preskúmaným rozsudkom súdu prvej inštancie.

17. Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 zák. č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. (Minimálne výživné podľa tohto ustanovenia aktuálne činí 26,- Eur). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

19. V zmysle ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

20. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje, možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. V zmysle § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného na maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

22. Podľa § 231 CSP rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

23. Pri rozhodovaní o zmene výživného v zmysle citovaných ustanovení zákona je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne napríklad vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného. Zmena výšky výživného je pritom možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

24. Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností žiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciú povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

25. Po porovnaní pomerov účastníkov v čase predchádzajúcej úpravy výživného ako i ich aktuálnych dokazovaných preukázaných pomerov, odvolací súd zhodne s prvoinštančným dospel k záveru, že došlo k takým podstatným zmenám pomerov, ktoré odôvodňujú zvýšenie výživného a to s počiatkom a v rozsahu podľa preskúmaného rozsudku.

26. Ako už bolo uvedené vyššie, v čase predchádzajúcej úpravy výživného rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 11P/29/2013-43 zo dňa 7.8.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 10.9.2013, a ktorým boli obe maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložená povinnosť prispievať na ne výživným po 50,- Eur mesačne, obe maloleté navštevovali materskú školu a matka mala priemerný mesačný príjem 247,71 Eur, pričom s deťmi bývala v domácnosti svojich rodičov, ktorým prispievala sumou 100,- Eur až 150,- Eur mesačne. Skutočný príjem otca sa v čase predchádzajúcej úpravy

nepodarilo zistiť, keďže sa zdržiaval na neznámom mieste, vychádzalo sa z toho, že iné vyživovacie povinnosti nemá.

27. V tomto konaní pred prvoinštančným súdom bolo preukázané, že matka maloletých býva naďalej s deťmi v rodinnom dome u svojich rodičov, aktuálne má priemerný čistý mesačný príjem 848,43 Eur, poberá prídavky na tri maloleté deti po 24,34 Eur mesačne na každé. Od roku 2014 má matka ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému C., ktorý podľa jej výpovede pochádza z druhovského pomeru s S. G., avšak dieťa nemá zapísaného otca v rodnom liste. Maloletý S. navštevuje 7. ročník ZŠ, maloletá W. 5. ročník, zvýšené náklady na výživu nemajú. Otec maloletých býva a pracuje v Írsku spolu s družkou, s ktorou majú dve maloleté deti C. T., nar. X.XX.XXXX a H. T., nar. XX.X.XXXX. Otec maloletých je zamestnaný na polovičný úväzok a jeho priemerný čistý mesačný príjem je 1.680,- Eur mesačne, jeho družka nepracuje. Spolu s družkou majú celkový príjem do rodiny 2.600,- Eur netto, štát im dopláca do životného minima pre rodinu sumu 176,- Eur mesačne. Súhrn ich pravidelných výdavkov mesačne ako ich zistil súd prvej inštancie (ods. 5. odôvodnenia preskúmaného rozsudku) predstavuje 1.338,- Eur mesačne. Po odpočítaní tejto sumy od celkového príjmu rodiny zostáva suma 1.262,- Eur, z čoho pripadá priemer na jedného člena štvorčlennej rodiny suma 315,50 Eur.

28. Vychádzajúc z vyššie uvedených zistení pomerov účastníkov je zrejmé, že od predchádzajúcej úpravy výživného spred viac ako 6 rokov došlo k podstatným zmenám pomerov jednak na strane matky s tým, že jej priemerný čistý mesačný príjem vzrástol o cca 600,- Eur, v roku 2014 jej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému C.. Obe maloleté deti, ktoré v čase predchádzajúcej úpravy boli predškolského veku, začali navštevovať základnú školu a aktuálne sa nachádzajú už v druhom stupni, čím náklady na ne podstatne vzrástli. Keďže príjem otca v čase predchádzajúcej úpravy nebol zistený, nie je možné porovnať jeho zmenu. K nespornej zmene na jeho strane však došlo tým, že mu pribudla jedna vyživovacia povinnosť k maloletému H., keď vyživovaciu povinnosť k maloletému C. mal už v čase predchádzajúcej úpravy.

29. Podľa zaužívanej súdnej praxe platí, že výživné povinného rodiča na všetky jeho vyživovacie povinnosti by sa malo pohybovať v rozpätí od 25% do 30% jeho čistého príjmu, s prihliadnutím na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu. V danom prípade príjem otca predstavuje 1.680,- Eur mesačne, z čoho 25% (vzhľadom na nižší vek všetkých jeho maloletých detí nie je dôvodné vychádzať z hornej hranice 30%) predstavuje 420,- Eur, z čoho vychádza suma na jedno zo štyroch maloletých detí v priemere 105,- Eur. Pri rozvrhnutí výživného je potom potrebné prihliadať na odôvodnené potreby všetkých výživou oprávnených maloletých detí s diferenciáciou podľa veku. V tejto súvislosti bolo potom potrebné zohľadniť, že maloletý S. a W. sú vyššieho veku, obe už navštevujú druhý stupeň základnej školy, čím náklady na ich výživu sú vyššie ako náklady na výživu podstatne mladších C. a H..

30. S prihliadnutím na všetko vyššie uvedené bolo potom dôvodným, aby došlo k zmene výšky výživného z pôvodnej naposledy súdom určenej sumy 50,- Eur na sumu 120,- Eur tak na S., ako aj na W., ktoré sú veľmi blízkeho veku a náklady na ne sú preto približne rovnaké. V návrhu matka neuviedla odkedy žiada zvýšiť výživné, avšak na pojednávaní prvoinštančného súdu uviedla, že od právoplatnosti rozsudku, ako to akceptoval aj prvoinštančný súd vo výroku. Súdom prvej inštancie určené zvýšené výživné tak zohľadňuje vyššie popísané zmeny pomerov, ktoré nastali na strane všetkých účastníkov a zároveň zohľadňuje odôvodnené potreby oboch maloletých detí, ako aj možnosti, schopnosti a majetkové pomery tak otca, ako aj matky. Súdom prvej inštancie stanovené výživné spolu s primeraným výživným zo strany matky, ktorá veľkú časť výživného nahrádza svojou osobnou starostlivosťou o deti, a spolu s prídavkami na deti, umožní uspokojiť všetky základné potreby detí. Na strane druhej odvolací súd zhodne s prvoinštančným je toho názoru, že možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca, aj pri zohľadnení jeho ďalších výživou oprávnených detí, umožňujú uhrádzať na maloletého S. a W. výživné v uvedenej výške, pričom bolo potrebné prihliadnuť aj na to, že nijako inak sa na ich výchovu dlhodobo nepodieľa. Otec má tiež možnosť zvýšiť si svoje príjmy tým, že sa zamestná na viac ako len polovičný úväzok, čo je pri počte jeho vyživovacích povinností žiaduce. Odvolaniu otca preto nemohol byť priznaný úspech.

31. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, potom odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako vo všetkých troch výrokoch vecne správny, s použitím ust. § 387 CSP potvrdil.

32. O náhrade trov tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 52 a § 58 CMP, s použitím § 396 ods. 1 CSP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pričom žiaden z účastníkov ani nepodal návrh na náhradu trov konania v zmysle § 57 CMP.

33. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).